

“Radijantna energija”, “Vatra iz leda”, ili “Energija nulte tačke” ?

Sasvim je nesumnjivo da bi “Slobodna” (besplatna) energija promenila svet više od bilo kog pronalaska u istoriji naše civilizacije. Umeće korišćenja neke “Kosmičke energije” ili energije iz etra, vakuma, “nulte tačke”,..., pa čak i iz vode – nedestruktivnim procesima koji ne zagađuju planetu i ne remete prirodne ekološke procese - pri čemu bi ta “slobodna energija” bila dostupna svima – zaustavilo bi uništavanje Plave planete, narušavanje bio-procesa i omogućilo novi tehnološki “kvantni skok” i dovelo do progresa teško merljivih razmera u svim aspektima življenja - od fizičkog blagostanja do stvaranja krajnje humanog društvenog uređenja.

Zbog toga ne čudi što se već ceo vek mogu čuti priče o Teslinom automobilu na Radijantnu energiju “Pirs Arrow”, o “*Super-ultra-sonic energetskom sinhronizatoru*” Thomas Henry Moray-a, uređaju sposobnom za “*sinhronizaciju sa vibracijom energije prostora i pretvaranje kinetičkih radijacija kosmosa visoke frekvencije i visokog nivoa, pomoću sinhronizacije, u upotrebljive frekvencije i napone*”, o “*Hladnoj električnoj energiji*” Edwin V. Gray-a; o automobilima na vodu poput čuvenog *buggy*-a Stanley Alen Meyer-a; o projektima “*Hladne fuzije*” Eugene Franklin Mallove-a, o “*GALT hemijskom reaktoru sa tekućim torijumom*” dr. Alvin Weinberg-a ..., ali i o tome da naftne kompanije, auto-industrija i uopšte velike korporacije čine sve kako bi se sprečila pojava tih i takvih pronalazaka ...

Sa jedne strane, kako veruju “teoretičari zavera” (©), moćnici su spremni blokirati realno ostvarive inovacije i patente otkupljujući ih od pronalazača kako bi ih “gurnuli u fioku” i tako sakrili od očiju javnosti. Sa druge strane – nesporna je činjenica da je većina onih koji su otkrili neki oblik “besplatne energije” život završili pod nekim misterioznim okolnostima.

Kako god – bilo to istina ili ne – mi već više od jednog veka vozimo automobile koristeći fosilna goriva i dobijamo energiju na razne načine pri čemu su svi oni zasnovani na destruktivnim procesima, pogubnim po ekologiju planete i život na njoj. Jedini “konstruktivan” proces generisanja čiste energije koji poznaje naša nauka je nuklearna fuzija – no, na našu žalost, još uvek nismo ovladali kontrolom tog procesa tako da - jedino za šta nam (za sada) služi je - hidrogenska bomba – dakle opet destrukcija i to ogromnih razmera.

Sa aspekta zvanične nauke “Perpetuum mobile” – nije moguć jer je njegovo postojanje u suprotnosti sa prvim zakonom termodinamike. Međutim, ideje o postojanju tzv. “free energy” uređaja koji bi po mom mišljenju mogli predstavljati neku vrstu “energetskih konvertora” – ipak ne bi trebalo potpuno odbaciti.

U prilog tome sasvim sigurno svedoči zaostavština Nikole Tesle iako su mnoge njegove najkontroverznije i zasigurno najvrednije ideje zapostavljene i napuštene kao jednostavno „nemoguće i neostvarive” jer se „protive” spoznajama zvanične nauke.

Naime, kao što znamo, Tesline tehnologije su zasnovane na konceptima etra a zvanični stav nauke je da etar ne postoji. O ovoj temi sam pisao u više tekstova a uz ovu temu preporučujem članke: “Tako je govorio Tesla” [1], “O etru” [2] i Nikola Tesla - začetnik fizike budućnosti [6].

Teslinu sasvim nesumnjivu intuitivnu genijalnost najbolje ilustruje njegov govor u Američkom Institutu elektro inženjera 1891. godine (“*American Institute of Electrical Engineers*”, New York, 1891, *Quoted from his biography*):

“Kako mnoge generacije prolaze, naše mašine će biti pokretane snagom koja će se moći dobiti u bilo kojoj tački Univerzuma. ... Ova ideja nije bajka ... Nalazimo je u dražesnom mitu o Anteusu, koji snagu dobija iz zemlje ... Svuda u svemiru postoji energija. Da li je ona statična ili kinetička? Ako je statična, naše nade su uzaludne; ako je kinetička - a to znamo da jeste, samo je pitanje vremena kada će ljudi uspeti da svoje mašine priključe na radni-točak prirode.”

Da takav “Točak” zaista postoji pokazao je čuveni ruski astrofizičar dr. Nikolaj A. Kozyrev (1908-1983), najkontroverznija figura u istoriji ruske i moderne nauke. Sve do pada “gvozdene zavese” njegov rad je predstavljao najveću naučnu i državnu tajnu. U svojoj doktorskoj disertaciji N.A. Kozyrev je pokazao da Sunce NIKAKO nije moglo proizvesti tako veliku količinu energije koju ono emituje već milionima godina na osnovu procesa termonuklearne fuzije – kako to tumači zvanična nauka. Po njegovom mišljenju “Sunce (i druge zvezde) je mašina koja “tok vremena”/G.M: analogija etra/ pretvara u svetlost i toplotu” ...

U brojnim eksperimentima izvedenim tokom 1950,-ih godina Kozyrev je nedvosmisleno dokazao postojanje nevidljive, etarske fizičke materije koju odlikuju ne-elektromagnetna i ne-gravitaciona svojstva a koja čak ispoljava elementarnu svesnost !!! Kao kuriozitet navodim činjenicu da su njegovi neobični eksperimenti naučno verifikovani i od strane mnogih drugih istraživača (Klaus Volkamer, E.Eganova, S.M. Korotaev...).

Jedan od izuzetno kontroverznih patentiranih aparata Nikole Tesle, pored čuvenog “Magnifying Transmittera” iz Kolorado Springsa i još čuvenije “Kule Wardencllyffe”, jeste uređaj za korišćenje radijantne

energije. Na našu žalost (a možda i sreću ?), osim nekoliko dokumenata u kojima je definisao samo osnovne principe, detaljniji podaci o rezultatima koje je postigao nisu dostupni.

U patentu: US Patent 685,957, "Apparatus For The Utilization of Radiant Energy", Nov. 5, 1901, dao je šematski opis aparata, tehnički opis njegovih elemenata i njihovu funkciju a principe rada i primenjenu metodologiju pojasnio je u patentu: US685,958, "Method of Utilizing Radiant Energy", November 5, 1901.

U tom dokumentu Tesla kaže:

*"Dobro je poznato da određena zračenja - poput onih ultraljubičaste svetlosti, katodnih, rendgenskih zraka ili slično - poseduju svojstvo punjenja i pražnjenja provodnika električne energije, a pražnjenje je naročito primetno kada je provodnik na koji zrake deluju negativno naelektrisan. **Ova zračenja se generalno smatraju etarskim vibracijama izuzetno malih talasnih dužina**, a u objašnjenju zabeleženih pojava neki autoriteti pretpostavljaju da oni jonizuju atmosferu kroz koju se šire čineći ju provodnom. Međutim, moji eksperimenti i posmatranja dovode me do zaključaka koji su u skladu sa dosadašnjom teorijom koju ja izvodim, da ono što potiče iz izvora radijantne energije su sitne čestice materije izbačene velikom brzinom, koje su jako naelektrisane, pa su stoga sposobne da pune (charging) električni provodnik ili čak i ako nisu, mogu u svakom slučaju isprazniti naelektrisani provodnik bilo fizičkim odnošenjem njegovog naelektrisanja ili na neki drugi način."*

Teslina doslednost i principijelnost nam je dobro poznata i zato navodim još jednu njegovu izjavu datu 30-tak godina kasnije. U članku objavljenom u "New York American", Nov. 1, 1933, pod naslovom "Uređaj za korišćenje kosmičke energije" Tesla tvrdi: "Ova nova snaga za pogon svetskih mašina biće dobijena iz energije koja upravlja Univerzumom, iz kosmičke energije, čiji centralni izvor za Zemlju je Sunce i koja je svuda prisutna u neograničenim količinama ". Tesla u tekstu govori o energiji iz „aktivnog medija“ i bio je apsolutno uveren kada je izjavio: „Električna energija je svuda prisutna u neograničenim količinama i može da upravlja svetskim mašinama bez potrebe za ugljem, naftom, gasom ili bilo kojom drugom uobičajenom vrstom goriva“.

Ova njegova izjava i danas bi bila dovoljan razlog da potpuno izgubi naklonost zvanične nauke i potencijalnih investitora.

Veoma je zanimljivo da su i mnogi drugi dokumenti i aparati brojnih eksperimentatora koji su koristili ove Tesline ili slične principe rada, uglavnom uništeni ili su jednostavno nestali ...

Da su Teslina istraživanja izuzetno intrigantna, po nekima čak i bizarna, ipak bila veoma interesantna američkoj vladi – govori činjenica da je nakon Tesline smrti 7. januara 1943.g. (moguće čak i 5., a najverovatnije 6. januara ...) FBI zaplenio SVU njegovu imovinu, sve dokumente, crteže, skice, do najsitnijih zapisa, ..., od kreveta do papuče i pidžame, ..., nema njegovog tela, čak ni glasa, ..., što se nije desilo ni jednom jedinom naučniku ove planete ...

Naravno, Nikola Tesla nije jedini naučnik koji se pominje kada je u pitanju istraživanje (i onemogućenje) eksploatacije besplatne energije i njen bežični prenos.

Prema oskudnim zapisima, Thomas Henry Moray, pronalazač iz Solt Lejk Sitija, u državi Juta je bio jedan od prvih koji je na osnovu Teslinih patenata napravio neku vrstu konvertora "kosmičke energije" - čuveni "Thomas Moray Radiant device" [3].

Ono što T.H. Morey-a izdvaja od svih drugih istraživača "Slobodne energije" je što postoje zaista veoma brojni svedoci, raznih zanimanja, niza njegovih eksperimenata u kojima je demonstrirao rad svojih uređaja širom Amerike. Prema oskudnim opisima dostupnim široj javnosti, rad tih uređaja je zasnovan na nekoj vrsti „transmutacije“ jer su korišćene srebrna i bakarna šipka koje su se tokom rada „trošile“. Svedoci su sasvim slobodno mogli razgledati, dirati i premeravati sve delove uređaja, izuzev najvažnijeg dela: "Morey-eve diode". Pored dve zavojnice, step-down transformatora – odnosa 1000:1 – i nekoliko kondenzatora različite veličine, uređaj je koristio više vrlo specijalnih elektronskih cevi strogo predefinisane namene i fizičke pozicije u uređaju. Ono što je ostalo kao najveća nepoznanica jeste "detektor" i činjenica da Morey-eve elektronske cevi nisu koristile termo-jonsku emisiju (nisu imale vlakno za grejanje) nego (neki?) radioaktivni izvor.

Ceo uređaj je bio veličine omanjeg kofera, težine oko 20 kilograma, a desetine sati je neprekidno napajao potrošače (uglavnom sijalice) ukupne snage od 50 000 W! Ono što je neobično je da kada bi bila priključena još i pegla (dodatnih 1000 W) sijalice nisu pokazivale ni najmanju promenu sjainosti; pri tome, svetlost koju su emitovale bila je čisto bela, „na plavom kraju“ spektra, a ne kao što je uobičajeno – na žutom. Na fotografijama sijalica koje su napajane radijantnom energijom mogu se videti veliki tamni prstenovi, opisani kao „krug crne magle“ ili „vlastita senka“ sijalice čija je cela „unutrašnjost“ izgledala „belo usijana“. Veoma je interesantno da klasični voltmetri ili ampermetri nisu mogli izmeriti postojanje radijantne energije. Što je još neobičnije, svi veliki potrošači (nekoliko kilowata) bili su napajani provodnicima NESRAZMERNO malih prečnika, pri čemu su, šta više, bili sasvim hladni ! Tom (hladnom ?) energijom mogli su biti pokretani i motori,

ali malo drugačije motani nego klasični, pri čemu su imali preko 36 000 obrtaja u minutu, u toku rada NISU SE grejali, a u mraku se oko njih mogla videti ljubičasta aura ...

U svom govoru u Valley State College, Northridge, Kalifornija [4] T.H. Morey naglašava značaj nevidljivih zračenja koja dolaze sa sunca i uopšte iz kosmosa, iz svih smerova prilično ravnomerno raspoređena, tek nešto intenzivnija u polarnim regionima nego na ekvatoru koja je on nazivao "*Radiant Energy*". Ova zračenja javljaju se u vrlo širokom opsegu frekvencija, a svaka frekvencija ima svoj samostalan tempo izboja (Beat rate). Za uspešan rad aparata Morey naglašava izuzetno veliki značaj harmonizacije i sinhronizacije svih segmenata aparata sa zračenjem iz Svemira pri čemu je pojam rezonanse ključan – dakle potpuno isti princip na čiji značaj ukazuje i Nikola Tesla [6].

Gde je „izvor“ te "*Radijantne energije*" koju je koristio T.H. Moray i kakva je ona bila?

Po rečima samog pronalazača: "Gospodin *Moray* veruje da postoji opseg vibracija ili talasa iza svetlosnih zraka" (original: "*Mr. Moray believes there exists a band of vibrations or waves beyond the light rays*").

Teslini opisi sunca kao nepresušnog izvora radijantne energije, navedeni na početku ovog teksta, očito ukazuju na potpuno isti fenomen. Srodnost energetske fenomenologije "*energetskog sinhronizatora*" T.H. Morey-a sa Teslinim etarskim tehnologijama potvrđuju i Tesline reči da on dobija energiju "*tako što hladi etar*" kao i ona, još mnogo kontroverznija izjava - da "*Svetlost ne može biti ništa drugo nego longitudinalni poremećaji etra u obliku naizmeničnih sažimanja i razređivanja. Drugim rečima, svetlost ne može biti ništa drugo nego zvučni talas u etru.*"

Isto tako, i izvorne reči T.H. Morey-a ukazuju na punu analogiju sa Teslinim poimanjem Realnosti: "*Gde je eter miran i nepokretan mi ne vidimo ništa. Svetlost uzrokuje vibracije etra i to je ono što naše oči detektuju. Sve supstance su zapravo kombinacija jedne primordijalne supstance tj. elektricitet je specifična modifikacija etra. ... Kao što rekoh ove oscilacije nisu obične električne oscilacije nego talasi /G.M. orig: surgings/ sa tačno određenim taktom (tempom) izbijanja, vrlo visoke frekvencije i brzinom koja najverovatnije premašuje brzinu svetlosti.*"

Nije dakle nikakvo čudo što savremena nauka na ovakve izjave gleda sa podsmehom. Ipak, uprkos svojoj aroganciji ostali su "hiljade kilometara" i ceo vek iza Teslinih etarskih tehnologija...

O zaista izuzetnoj kontroverznosti svoje aparature – koja je uprkos tome funkcionisala u praksi - govori sam Morey: "*U ranim jutarnjim satima, 3. septembra 1926, prvi put sam uspešno proizveo "zvučni detektor"*" (G.M. original: sound detector device ~ uređaj za detekciju zvuka). *Nakon meseci rada u laboratoriju, bilo je moguće da se "pokupi" razgovor i muzika iz oblasti hiljade metara udaljenih od laboratorije. Jedan zanimljiv test sa ovim uređajem je napravljen u prisustvu advokata R.L. Judd, i njegovog sina, Thomas Judd-a, i E.G. Jensen-a, svi iz Salt Lake City, Utah.*

U oktobru 1929, naučnik iz Rusije, dr. AA Yakalov došao je u laboratoriju da bi se uverio u rad opreme za "Radiant Energy" kao i slušanje razgovora koje je omogućavao "Sound Device". Razgovori koji su se čuli na "Sound Device"-u u laboratoriji vodili su se na nekih pet milja od laboratorije, na Denver i Rio Grande železničkoj stanici u Salt Lake Cityu." ... !?

Ovakve tvrdnje apsolutno su neobjašnjive konvencionalnim "Hercijanskim" tehnologijama jer klasični elektromagnetni talasi ne interaguju sa mehaničkim zvučnim talasima niti obrnuto. Međutim - Tesline Ne-Hercijanske tehnologije nude vrlo jednostavna i logična objašnjenja zasnovana na mehanizmima etarskih ekspanziono-sažimajućim vibracijama (etra) sasvim srodnih zvučnim (mehaničkim) vibracijama (vazduha)...

Morey-ev uređaj je testiran u svim vremenskim uslovima, na raznim mestima, u zgradama, na planinama, daleko od bilo kog električnog dalekovoda. Uređaj je najčešće korišćen nekoliko sati ali u jednom testu izdržljivosti uređaj je radio ukupno 157 sati i 55 minuta – dakle oko 6.5 dana neprekidno, dok nije oštećen a zatim još više opterećen nakon čega su testovi nastavljeni za oko sat vremena duže, a zatim je uređaj isključen. Detaljno ispitivanje uređaja pokazalo je da su svi delovi u savršenom stanju i da je korišćenje moglo biti nastavljeno neograničeno.

Ipak – od ove Moray-eve aparature nije ostalo gotovo ništa. Nakon 17 godina pokrenutog postupka i u razgovorima sa patentnim zavodom T.H. Moray je dobio patent US2460707A, "*Electrotherapeutic apparatus*" u februaru 1949. Godine. U opisu patenta se pominje radioterapija ali nisu navedeni detalji. Pronalazak razmatra upotrebu električne energije visokog potencijala i visoke frekvencije za proizvodnju raznooblikovanih radijantne energije (energije zračenja) za koje je utvrđeno da su najpogodniji za tretiranje različitih ljudskih bolesti...

O "apsorpciji Radijantne energije" i napajanju električnih uređaja "nekom hladnom strujom" u ovom patentu nema ni jedne jedine reči...

Moray je jedan od retkih istraživača "slobodne energije" čiji su aparati zaista radili a koji je doživeo duboku starost (1892 - 1974) iako je - plašeći se zloupotrebe - odbio da svoju tehnologiju proda korporacijama.

Međutim, njegova istraživanja i javne demonstracije ipak su bile obustavljene jer su, u više navrata, njemu i njegovoj porodici pretili i pucali na njih a njegova laboratorija je temeljno opljačkana i uništena ...

Jedan od uspešnih istraživača i pionira u istraživanjima nekonvencionalnih energetskih formi poznatih kao „hladne električne energije“ bliskih Teslinim sistemima „Radijantne energije“ bio je i Edwin Vincent Gray, Van Nuys, California.

1958. godine Edwin Grey je otkrio da naglo pražnjenje visokonaponskog kondenzatora dovodi do emisije ogromnog, udarnog, oštrog, elektrostatičkog izbijanja (bursts). Ovaj impuls energije prihvata se u specijalnom uređaju koji je Grey nazvao „element konverzije, prekidačka cev“. Ovaj „ne-uznemirujući“ (non-shocking), hladni oblik energije koji je izašao iz ove „cevi za konverziju“ napajao je tokom demonstracije razne uređaje i punio akumulatorske baterije. Edwin V. Grey je ovaj postupak nazvao „deljenjem pozitivnog“ aludirajući na to da radi samo sa pozitivnim naelektrisanjem (?). Ove njegove tvrdnje su potpuno nerazumljive jer Grey nije otkrio ništa o svom misterioznom kolu koje proizvodi „efekat konverzije“. Tokom 1970-ih, na osnovu ovog otkrića, E.V. Grey je razvio električni automobilski motor od 80 ks koji je neprekidno dopunjavao baterije. Stotine ljudi bilo je svedok desetinama demonstracija koje je Grey održao u svojoj laboratoriji o čemu svedoči mnogo dokumenata. Tokom Grey-evih priprema za proizvodnju okružni tužilac u Los Angelesu je 1974.g. zaplenio sve njegove zapise i prototipove a protiv njega je dignuta optužnica. Da bi izbegao teže posledice, Grey se izjasnio krivim za dva manja prekršaja i pušten je na slobodu. Prototipovi uređaja mu nikada nisu vraćeni. Posle nekoliko doživljenih nezgoda, više preseljenja i izrade novih prototipova, E.V. Grey je umro u Nevadi pod misterioznim okolnostima u aprilu 1989. godine.

Jedan od poznatih i često pominjanih istraživača alternativnih izvora energije na Internetu je i Stanley Alen Meyer, koji je početkom devedesetih godina tvrdio da je napravio automobil koji kao gorivo koristi vodu !?

On je tvrdio da njegov „buggy“ može prevaliti udaljenost od Los Angelesa do New Yorka, nekih 6 000 kilometara, sa svega 83 litre vode !

Naravno, veliki broj naučnika je te njegove tvrdnje okarakterisao kao pseudonauku, a sud je njegov patent iz 1996. godine proglasio lažnim.

Ipak, priče o Meyer-ovom automobilu na vodu ne prestaju ni dan danas, posebno zato što je preminuo pod vrlo neobičnim okolnostima.

Veoma je popularna i priča o Eugene Franklin Mallove-u, američkom naučniku, naučnom piscu, uredniku i izdavaču časopisa „*Infinite Energy*“ i osnivaču neprofitne organizacije „*New Energy Foundation*“.

Eugene F. Mallove je bio vatreni zagovornik „*hladne fuzije*“ i veliki pobornik ovih i srodnih istraživačkih tema vezanih za alternativne energije. Petnaest godina je neumorno radio na razvoju „*hladne fuzije*“ u svojoj „*Laboratoriji za istraživanje novih energija*“.

Autor je knjige „*Vatra iz leda*“, gde detaljno opisuje istraživanja „*hladne fuzije na stolu*“ (original: cold fusion on tabletop, G.M. ~ na sobnoj temperaturi) – tog vekovnog sna čovečanstva, još od drevnih alhemičara sve do savremenih istraživača.

U svojoj knjizi E.F. Mallove tvrdi da su naučnici Stanley Pons i Martin Fleischmann sa Univerziteta u Juti 1989. godine uspešno izveli ovu – do dana današnjeg zvanično – hipotetičku - nuklearnu reakciju koja bi omogućila dobijanje potpuno čiste i jeftine energije. Između ostalog, E.F. Mallove u ovoj knjizi tvrdi da je tim zaista proizveo izlaznu energiju „*veću od inputa*“ u eksperimentu koji je uspešno ponovljen u nekoliko navrata, ali da su rezultati potisnuti u dobro osmišljenoj i organizovanovoj kampanji od strane mainstream fizičara koji su ih ismejali pokušavajući da zaštite svoje istraživanje i finansiranje. Prvo izdanje knjige „*Vatra iz leda*“, u originalu: „*Fire from Ice: Searching for the Truth Behind the Cold Fusion Furor*“, objavila je kompanija E.F. Mallove-a „*Cold Fusion Technology*“ u maju 1991. godine. Opisana istraživanja su potpuno ignorisana, Mallove je ubijen 2004. godine a njegovi sledbenici veruju da iza toga stoje velike kompanije.

Slobodna energija je vekovna težnja čovečanstva i sasvim je razumljivo da se uprkos konstantnim aktivnostima na osporavanju, potiskivanju i – u najboljem slučaju „filtriranju“ (dopuštanje manje efikasnih sistema) - novih, naprednijih, tehnologija za proizvodnju energije ipak stalno javljaju novi istraživači kao kosmička protivteža ekonomskim parazitima koji stolicima eksploatišu čovečanstvo. ☺

Jedan od njih je NASA-in fizičar dr. Kirk Sorenson koji je nedavno (2018.g.) saznao da je dr. Alvin Weinberg, direktor Nacionalnih laboratorija Oak Ridge, krajem 1940-ih preporučivao torijum, element nazvan po skandinavskom bogu Thoru, kao veoma bezbedno i potpuno bezopasno gorivo za hemijske reaktore.

Radeći na razvoju „Projekta Manhattan“ (istraživanja u Americi tokom II svetskog rata koja su rezultovala proizvodnjom prvog nuklearnog oružja), sredinom 1940-ih, Dr. Alvin Weinberg razvio je tehnologiju GALT hemijskih reaktora (Geothermal Atmospheric Liquified Thorium / geotermalni atmosferski tekući torijum).

Obzirom da je torijum potpuno bezopasan, ova tehnologija se smatrala ogromnim probom u sferi energetskog razvoja ali i velikom državnim tajnom i čak pretnjom američkoj nacionalnoj bezbednosti zbog

opasnosti da im ovu tehnologiju ugrabi "druga strana" jer - GALT hemijski reaktori nude neograničenu, jeftinu, čistu i bezopasnu energiju – baš ono što čovečanstvu treba za dalji progres i opstanak na Plavoj planeti. ☺

Nažalost, "Oni Koji Odlučuju" uvideli su da je to još jedna pretnja uspostavljenoj ovisnosti sveta o naftnim monopolima i daljoj eksploataciji pogubne nuklearne energije uz implementaciju novih ali nedovoljno efikasnih i nekonkurentnih tehnologija poput onih koje koriste energiju vetra i/ili sunca - a koje im ipak omogućuju velike zarade.

Bez zvaničnih objašnjenja ali - najverovatnije u cilju održavanja postojećeg stanja, odavno uspostavljene kontrole i upravljanja čovečanstvom u celini - GALT se morao nekako zataškati. I tako - bez znanja američke i svetske javnosti 1973. godine laboratorij dr. A.Weinberg-a je razmontiran, a on i stotine inženjera su otpušteni uz obavezu čuvanja podataka.

Na taj način je, baš poput Teslinih Tehnologija ceo vek ranije, čovečanstvu ponovo odložen put ka Tehnologijama čiste i jeftine energije.

Provera bilo kojim Internet Pretraživačem uverila bi nas da zvanična nauka sve prethodno opisane pronalaskeske i metode smatra pseudonaučnim razmatranjima koja nemaju nikakvu naučnu osnovu i samim tim - potpuno neostvarivim projektima.

Međutim – ista ta nauka – snagom "Istinitosti Onoga Što Jeste", utvrdila je, sasvim nesporno, svojom vlastitom, naučnom metodologijom postojanje ogromnih količina energije u strukturi vakuma.

Naime, "*Na osnovu vrednosti Plankove konstante i gornje granice Kosmološke konstante, prema kvantnoj elektrodinamici, konzistentnost sa principom Lorencove invarijantnosti zahteva da **energija nulte tačke ima vrednost veću od 10^{113} J/m^3** . Ova zaista ogromna i nama potpuno neshvatljiva vrednost (jedinica sa stotinaest nula), koja je višestruko veća čak i od one koja bi se dobila anihilacijom (merljive) mase čitavog Univerzuma ($\sim 10^{50}$ tona), u nauci je poznata kao "**vakumska katastrofa**" (Wiki: Cosmological constant problem).*

Dakle, mišljenje genijalnog Nikole Tesle izneto pre 130 godina u Američkom Institutu elektro inženjera: "Svuda u svemiru postoji energija" i "samo je pitanje vremena kada će ljudi uspeti da svoje mašine priključe na radni-točak prirode." – sasvim je osnovano jer pomenuti problem "vakumske katastrofe" potvrđuje realno moguće postojanje ogromnih količina energije ...

Ipak, možda najuverljiviji dokaz i sasvim nedvosmislena potvrda postojanja neke "ne-detektabilne" vrste energije je "ubrzano širenje svemira" – apsolutno neobjašnjivo ali realno merljivo dešavanje - potpuno suprotno očekivanom prema standardnoj kosmološkoj teoriji "Veliog praska. Sa druge strane, prema najnovijim merenjima, galaksije sadrže samo 4% od količine materije koju bi morale imati da bi izgledale onako kako zaista i izgledaju jer – prema važećim zakonima i izmerenoj radijalnoj brzini perifernih zvezda – galaksije jednostavno ne sadrže dovoljno materije da svoje zvezde održavaju na okupu ...

Ove sasvim nesporno utvrđene činjenice nametnule su nauci nužnost uvođenja pojmova "tamne mase" i "tamne energije" – hipotetičnih fenomena - kako bi uskladila eksperimentalnu realnost sa trenutno važećim teorijama i korigovala njihovo ogromno neslaganje sa Realnošću. Šta više – jedan od najnovijih kosmoloških modela kojim se pokušava razrešiti problem nedostajuće mase i uočenog "ubranog širenja svemira" je Quintessence", čije ime dolazi od latinskog "quinta-essentia" – peta esencija, tj. "Peti element" – za koji znamo da je, prema antičkim kosmolozima pored vatre, vode, zemlje i vazduha - eter. Na taj način – po mom mišljenju, nauka ovom aluzijom indirektno priznaje postojanje etra ali – da bi održala "status quo" – mora koristiti drugo ime za isti fenomen pripisujući mu samo deo svojstava koji njima odgovara a potiskujući one njegove izvorne kvalitete koje bi potpuno reafirmisale Tesline tehnologije ali bi dovele u pitanje važeće postulate ...

No – zaklela se Zemlja Raju da se SVE tajne doznaju. Snaga Istine uvek nalazi način da se pokaže – barem onima koji žude za njom. ☺

Jedan od takvih je dr. Anatolij Fedorovič Ohatrin (4.10.1925. - 07.01.2002.) – izuzetan ruski istraživač, tvorac koncepta i matematičkog modela mikroleptonskih polja, redovni član Ruske akademije prirodnih nauka i Međunarodne slovenske akademije. Od 1953.g. do 1980.g. radio je u NPO „Krasnaja Zvezda“ na programu svemirskih nuklearnih elektrana i sistemu upravljanja za letelice. Ipak, mnogo je poznatiji kao autor Torzionog autogeneratorskog „GAMA 7“ (Ohatrin neutralizator) kojim je uspevao da snima "ljudske misli" i srodne "ne-fizičke fenomene a posebno po tome što je (od 1965. do 2002.) razvio koncept i matematički model finih fizičkih, mikroleptonskih polja. Anatolij F. Ohatrin je proveo obimna istraživanja kako bi potvrdio ovaj svoj model, posebno krajem 80-ih radeći u laboratoriji za biološkiju IMGRE Akademije nauka SSSR-a gde je radio na sistemima i metodama za traženje minerala na osnovu vizualizacije mikroleptonskih polja objekata.

Mikroleptoni dr. A.F.Ohatrina su elementarne čestice koje obrazuju tzv. "slaba polja" i imaju karakteristike svojstvene torzionim, aksijalnim i spinskim poljima (Anatolij Akimov, Genadij Shipov). Ispunjava sve sredine - i zemlju, i vodu i vazduh i kosmos,..., imaju masu od 10^{-39} do 10^{-44} kg!

Prema Ohatrinu svi predmeti materijalnog sveta okruženi su i ispunjeni tim superlakim česticama. Njima su natopljene sve sredine, živi i neživi sistemi. Ove čestice nose informaciju o sastavu i strukturi tela. Za njih ne postoje fizičke barijere. Teška i tromo masa tela zavise od gustine i temperature mikroleptonskog gasa u njima. Ukoliko se mikroleptonski gas – na bilo koji način udalji iz tela - ono gubi težinu – a obzirom na ekvivalentnost teške i tromo mase – znači i inerciju - i evo mogućeg objašnjenja fenomena NLO ! ...

Prema Modelu Kvantizovanih Gustina Energije [5], stabilni objekat k_9 , predstavlja kvant nosioc Teslinih Talasa koji ima očekivanu vrenost mase $M_{k_9} = 1.6 \cdot 10^{-47}$ kg – što je (sa aspekta Modela) blisko masi Ohatrinovog mikroleptona (!!!) – što ukazuje na jaku asocijativnu vezu sa Teslinim etarskim tehnologijama.

U veoma detaljnoj analizi Teslinog dela, posebno njegove "Ne-Hercijanske", odnosno ETARSKE tehnologije izložene u [6], pokazao sam da je **povratak nauke konceptu etra i reafirmacija IZVORNE teorije J.C. Maxwela zaista moguć i nužno potreban put kojim bi se sve ideje Nikole Tesle i objašnjenja njegovih etarskih Tehnologija vratile u naučni okvir** – čime bi njihova ostvarivost postala mnogo izvesnija a naučna misao postala još bliža Istinskoj Realnosti ali i znanjima drevnih civilizacija koja su – sudeći po sačuvanim zapisima i brojnim artefaktima višestruko nadilazila današnja znanja.

Shodno tome, sve nerealizovane ideje ovog dokazanog intuitivnog genija postale bi mnogo ostvarivije a brojni različiti, trenutno "pseudo-naučni", termini kao što su: trenutna inter-galaktička komunikacija, teleportacija, antigravitacija, nulta-inercija, energija nulte tačke i slični - postaju mnogo prihvatljiviji a fenomeni NLO-a koji nam jasno demonstriraju odsustvo inercije, težine i "neke hladne" ali veoma moćne pogonske energije – logični i ostvarivi – kao i tehnologije drevnih čije piramidalne građevine svedoče o visokim kosmičkim znanjima svojih graditelja – znanjima kojima se naš intuitivni genije Nikola Tesla – po svemu sudeći – zaista ozbiljno približio.

Dakle – baš kao što je Prometej ljudima doneo vatru, Tesla nam je ponudio tehnologije budućnosti i zato je Nikola Tesla zaista Naučni Prometej Novog doba.

Ovo je pravi trenutak da se podsetimo Teslinih reči: *"Ja više ne radim za sadašnjost, ja radim za budućnost. Budućnost pripada meni."*

Ta Teslina budućnost svakako je jedna od niza mogućih koje su pred nama! Hoće li ona postati i deo naše realnosti – u odgovarajućoj meri - zavisi i od nas (citat iz [6])

U Beogradu, 25.03.2021.

Goran Marjanović, dipl.ing.

Literatura:

1. "Tako je govorio Tesla", <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/TakoJeGovT.pdf>
2. "O etru", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/O_Etru.pdf
3. "Thomas Moray Radiant device", http://www.twelvestar.com/Sourceworks/Thomas_Moray.html
4. Govor T.H. Morey, (<http://www.rexresearch.com/moray/speech.htm>)
5. Model Kvantizovanih Gustina Energije, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic>
6. "Nikola Tesla - začetnik fizike budućnosti", http://users.beotel.net/~gmarjanovic/NT_PrometejNovD.pdf